

Kutsestandardis kasutatud terminid

Ekspert – eripedagoogika valdkonna asjatundja, kes osaleb eriteadmisi nõudvate küsimuste analüüsimisel ja lahendamisel.

Erivajadus(t)ega õppija – nii arengulise kui haridusliku erivajadusega õppija.

Kolleeg – õpetamisega tegelev töötaja, sh õpetaja, üliõpilane, õppejõud.

Lisategevused – õppija arengut toetavad tegevused, mida tehakse lisaks õppetööle, nt huviringides osalemine, rehabilitatsiooniteenused, teraapiad, pikapäevarühm.

Nõustamine – nõustatava koostööne toetamine otsuste vastuvõtmiseks ja rakendamiseks.

Organisatsioon – haridus-, sotsiaal- ja meditsiinasutus, kus pakutakse eripedagoogilist teenust.

Refleksioon – tegevuse, kogemuste ning elamuste analüüs, mõtestamine ja hindamine, mille eesmärgiks on enese või teise inimese arengu ja õppimise toetamine.

Teised erialaspetsialistid – lisaks eripedagoogile õppija erivajadusega tegelev spetsialist, nt logopeed, psühholoog, neuroloog, psühhiaater, perearst, sotsiaalpedagoog, õpiabi õpetaja, terapeut, karjäärinõustaja, noorsootöötaja, noorsoopolitsei, lastekaitsespetsialist jne.

Vanem – õppija esindaja, sh lapsevanem, tugiisik, hooldaja, eestkostja, kasvataja, usalduskasvataja.

Õpetamine – õpe ja kasvatus, mida vaadeldakse lahutamatu tervikuna.

Õpikoormus – õppija individuaalsust arvestav õppematerjali maht, õpiaeg tunnis, iseseisva töö maht, koduste tööde maht.

Õppetegevus – õppija enesearendamisele suunatud õppe- ja kasvatustegevus, sh tegevused klassiruumis ja tegelused koolieelses lasteasutuses; õppetegevusena käsitletakse ka õppekäikude, ekskursioonide, projektide, ürituste jms raames toimuvat.

Õppevara – nii õppijatele kui ka õpetajatele suunatud õppematerjalid ja metoodilised vahendid, sh praktiliste oskuste omandamiseks vajalikud vahendid, didaktilised materjalid, õpiobjektid jne.

Õppija – iga õppija sõltumata tema vanusest ja õppetasemest, sh koolieelik, õpilane, koolikohustusliku ea ületanud õpilane/täiskasvanu.